

ת"פ 44394/01/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד מטר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 44394-01-17 מדינת ישראל נ' מטר(עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי
המאשימה
נגד
הנאשם
נוכחים:
ב"כ המאשימה: עו"ד אמיר אליאל
ב"כ הנאשם: עו"ד עאדל דבאח
הנאשם באמצעות שב"ס

גזר דין

1. ביום 3.1.18 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו יחזור בו הנאשם מכפירתו, ויוגש כתב אישום מתוקן בו יודה הנאשם וירשע על סמך הודייתו. נאמר כי לא הושגה הסכמה עונשית, ולעניין זה יטען כל צד את טענותיו באופן חופשי.

עובדות כתב האישום

2. כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") חובק שני אישומים בגין אירועים נפרדים. בפרק המבוא נאמר כי במועדים הרלבנטיים לכתב האישום היה הנאשם הבעלים של רכב פולקסווגן (להלן: "הרכב"). ביום 6.4.16 נפסל הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה מכח החלטת משרד הרישוי שהיתה בידיעתו, עובר לאירועים המפורטים בכתב האישום.

3. באישום הראשון נאמר כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 22.12.16, שינה הנאשם את סימני הזיהוי של הרכב בכך שהסיר את לוחיות הזיהוי, הקדמית והאחורית שלו, והתקין במקומן לוחיות זיהוי הנושאות מספר אחר.

בתאריך 27.12.16 בשעות הבוקר סיכם הנאשם עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") לבצע שוד. במסגרת הסיכום ולמען קידומו, נסעו הנאשם והאחר ביום 26.12.16 בשעה 10:30 או בסמוך לכך ברכב כשאחד מהם נוהג (להלן: "הנהג") ואחד מהם יושב במושב האחורי (להלן: "הנוסע"). הנאשם והאחר הצטיידו במצית הנחזה לאקדח (להלן: "האקדח") בגרזן ובמסכת פנים. השניים עצרו בסמוך למכולת "סרחאן עזיזה" בכפר נחף (להלן: "המכולת").

באותה עת חנה בסמוך למכולת רכב רנו מדגם קנגו (להלן: "הקנגו") אשר שימש את ק.ב (להלן: "המתלונן") שהינו ספק סיגריות אשר מספק בין היתר סיגריות למכולת. משפתח המתלונן את הדלת האחורית של הקנגו, במטרה לפרוק ארגזי סיגריות, יצא הנוסע מהרכב לעברו כשהוא רעול פנים ובעודו אוחז באקדח ובגרזן. אותה שעה המתין לו הנהג ברכב.

הנוסע ניגש למתלונן, הורה לו להתרחק וזה אכן נענה לדרישת הנוסע שהחל להוציא מהקנגו ארגזים ובהם קופסאות סיגריות. בשלב זה הדף המתלונן את הנוסע בידיו ובין השניים התפתח עימות פיזי. הנהג נמלט מהמקום באמצעות הרכב ומיד לאחר מכן נכנס הנוסע למושב הנהג של רכב הקנגו והחל בנסיעה, בעוד המתלונן נכנס למושב הנוסע הקדמי בקנגו. בעודם נוסעים בקנגו, המשיך העימות בין המתלונן לבין הנוסע, במהלכו פצע הנוסע את המתלונן באמצעות הגרזן וגרם לו לפצע בזיגומה ושפשופים קלים בפנים, בצוואר ובגב.

הנוסע המשיך בנסיעתו בקנגו עד אשר פגע ברכב שעמד בצד הכביש, נסע לאחור במטרה להימלט, פגע בעובר אורח ואז יצא בריצה מהקנגו ונמלט מהמקום.

4. בכתב האישום נאמר כי במעשיו המתוארים לעיל סיכם הנאשם עם אחר לבצע פשע שוד, ניסה בצוותא חדא עם האחר לגנוב דבר ובשעת המעשה ובתכוף לאחריו, איים לבצע וביצע בצוותא חדא עם האחר, מעשי אלימות במתלונן ופצע אותו כדי להשיג את הדבר הנגנב או לעכבו או כדי למנוע התנגדותו לגניבת הדבר. כל זאת, כשהנאשם והאחר מזויינים בנשק ובמכשיר שיש בהם כדי לסכן ולפגוע. בנוסף, זייף הנאשם סימן זיהוי של רכב.

5. בגין העובדות המפורטות באישום זה, יוחסה לנאשם עבירה של ניסיון לביצוע שוד, לפי סעיף 402(ב) + 29 + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ושינוי זהות של רכב עבירה לפי סעיף 413ט לחוק העונשין.

6. באישום השני נאמר כי ביום 27.12.16 בשעה 07:30 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב המתואר באישום הראשון מהמפעל בו עבד בפארק בר לב לכפר נחף ומשם לכרמיאל ובחזרה. כל זאת כשהוא פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה, והפסילה בידיעתו. בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירת נהיגה בפסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

7. בהתאם להסדר הטיעון, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות שיוחסו לו, בהתאם לאותה הודיה.

טיעוני הצדדים לעונש

8. בפתח טיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לחומרת העבירה, למסוכנות הגלומה בה ולעונשים המחמירים הנדרשים בכגון דא. נאמר כי החומרה בפגיעה במתלון מתעצמת נוכח העובדה שהנאשם והאחר הגיעו מצוידים במצית הנחזה להיות אקדח, בגרזן ובמסכת פנים. כל זאת על מנת להבטיח כי יוכלו להוציא לפועל את תכניתם העבריינית. נטען כי הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בידי הנאשם הם שלומם, בריאותו, בטחונו ושלמות גופו וקניינו של המתלון. מדובר בערכים רמי מעלה שהמחוקק בחר לתת להם מעמד בחוקי היסוד, דבר המצביע על חשיבותם.

9. המאשימה מנתה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את התכנון שקדם למעשה, את יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה ויכולתו להימנע מהעבירה. לעניין זה הפנתה המאשימה לכך שהנאשם והאחר תכננו את האירוע האלים, תוך שהצטיידו בכלים שיאפשרו להם להוציא את תכניתם אל הפועל וכי הנזק שנגרם ושצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה חמור. לגבי הנזק הפיזי שנגרם בפועל למתלון, הוצג תיעוד רפואי אך ניתן להעריך גם מה מידת הנזק הנפשי שנגרם לאדם שחווי אירוע אלים מסוג זה. כפי שתואר בכתב האישום, מדובר באירוע אלימות חמור, שרק בדרך נס לא הסתיים בצורה קשה וחמורה יותר. נוכח נסיבות אלו ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, עתרה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם נע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל. זאת מעבר לעונשים נלווים הכוללים מאסר מותנה, פסילה ופיצוי למתלון.

10. הסנגור מצדו טען כי אין חולק שמעורבותו של הנאשם באירוע נשוא הדיון התמצתה בנהיגת הרכב בלבד. לדבריו, הוא לא יצא מהרכב ולא ניתן לייחס לו את הנזקים הנלווים שנגרמו כתוצאה מביצוע העבירה. מלים אחרות הנאשם לא תקף את המתלון, לא נהג ברכב הקנגו ואגב כך פגע בהולך רגל ולא הסב נזק לרכב שחנה בצד הכביש. מעשים אלה נעשו על ידי האחר. יוער לעניין זה כי במעמד הצגת הסדר הטיעון, ציינה ב"כ המאשימה כי במסגרת כתב האישום המתוקן יודה הנאשם כי נהג ברכב והמאשימה לא תביא ראיות לסתור טענה זו. עוד הוסיפה המאשימה כי מחומר הראיות קשה היה להוכיח את זהותו של נהג הרכב.

הסנגור הפנה לתרגיל החקירה שנעשה לנאשם, במסגרתו שפך הלה את אשר על ליבו בפני החוקר ותיאר את שארע במהלך האירוע. לדברי הנאשם, הוא הגיע לכפר, לקח איתו טרמפיסט שהוביל את הציד ששימש לביצוע העבירה, והלה ביקש ממנו להתלוות אליו מבלי שהנאשם ידע מה זומם אותו "טרמפיסט". הסנגור הוסיף כי שינוי סימני הזיהוי של הרכב נעשה בידי האחר, כך גם לוחיות הזיהוי המזויפות הובאו על ידו ואף אותו אקדח פלסטיק היה בשימוש של האחר. לדברי הסנגור, עד להגעתו לזירה לא ידע הנאשם במה מדובר.

11. הסנגור הוסיף וטען כי בבואו לגזור את הדין, על ביהמ"ש לעשות אבחנה בין מקרה שוד רגיל לבין מקרה של שוד בנסיבות מחמירות לשוד שהיה בו תכנון מוקדם לבין מקרה שבו היה שימוש בנשקים למיניהם ועוד כהנה, כל מקרה לפי נסיבותיו ועובדותיו.

12. בנסיבות המקרה דידן, התמצה חלקו של הנאשם בניסיון לביצוע עבירת שוד ולטענת הסנגור, הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, אם בכלל, היתה קטנה ביותר. האירוע, ככל שמדובר בחלקו של הנאשם, אינו מצוי ברף הגבוה מבחינת חומרתו בהשוואה לאירועים מסוג זה. הסנגור הגיש אסופת פסיקה גם בעבירות מושלמות של שוד וכן שוד בנסיבות מחמירות בהן נע העונש בין מספר חודשים שרוצו בעבודות שירות לבין תקופות מאסר בפועל קצרות למדי.

הסנגור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם תוך שהפנה לעובדה כי הלה הודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה כנה על מעשיו וחסך בכך זמן שיפוטי יקר. על כן, עתר לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר למשך מספר חודשים שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הואיל והנאשם מצוי במעצר מזה 14 חודשים, ביקש הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו.

דברו האחרון של הנאשם

13. בדברו האחרון אמר הנאשם כי הוא מצטער על מעשיו וכי למד את הלקח מהמאסר והוא מבקש להתחיל בדרך חיים חדשה, להינשא ולחזור לעבודה ולשגרה.

קביעת מתחם העונש ההולם

14. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לבחון את הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, את מידת הפגיעה בהם, את מידת הענישה הנהוגה וכן נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ג לחוק העונשין.

בעניינו, מדובר בשני אירועים נפרדים לגביהם יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים, כמצוות סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין. יחד עם זאת, בדעתי לקבוע בהמשך עונש כולל לשני האירועים יחד.

15. אציין כבר בפתח הדברים כי אין בידי לקבל את גרסת הנאשם לגבי נסיבות ביצוע העבירות נשוא האישום הראשון ואת הטענה כי האחר הנו טרמפיסט שנאסף על ידו וכי הוא עצמו לא ידע כלל מה מתכוון אותו "טרמפיסט" לבצע עד אשר הגיעו השניים לזירת האירוע. מדובר בעובדות שבחלקן עומדות בסתירה לעובדות כתב האישום ובחלקן אינן מוזכרות כלל במסכת העובדתית של כתב האישום.

16. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בעניינו הם שלמות גופו, קניינו ובטחונו של הציבור בכלל ושל המתלון בפרט. מדובר בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, עליהם ביקש המחוקק להגן, בין היתר בדרך של קביעת עונשים מחמירים לאלה הפוגעים בהם.

17. בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הבאתי בחשבון בראש ובראשונה את הנזק שנגרם ואשר צפוי היה להיגרם מביצוע העבירה. לנאשם לא יוחסה אמנם עבירת תקיפה ביחס למתלונן ועבירת חבלה לעובר האורחשנפגע במהלך ניסיון הימלטותו של רכב הקנגו מזירת האירוע. כן לא יוחסה לו הפגיעה ברכב האחר שעמד בצד הכביש ונפגע על ידי אותו רכב קנגו. כפי שצוין לעיל, במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם יטען שחלקו התמצה בנהיגת הרכב הפרטי וכי המאשימה לא תביא ראיות לסתור טענה זו. משכך, חלקו של הנאשם, כפי שהוכח, אינו כולל את מעשה התקיפה שנעשה כלפי המתלונן, ואת יתר הפגיעות בגוף וברכוש שפורטו בכתב האישום. יחד עם זאת, הנאשם צריך היה לצפות כי עלולים היו להתרחש, במהלך מעשה השוד, אירועים שאינם בשליטתו, ובכך, בין היתר, טמונה המסוכנות הגלומה בעבירת השוד, שאין אדם יכול לצפות כיצד תסתים ואיזה מחיר תיגבה.

בנוסף, ראיתי להביא בחשבון, במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את התכנון שקדם למעשה ואת יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה. גם אם אקבל את גרסתו לפיה לא הוא עצמו שינה את סימני הזיהוי של הרכב, הרי משעה שהדבר נעשה בידיעתו ועובדה זו יוחסה לו בכתב האישום והוא אף הודה בה, יכול היה הנאשם לדעת כי נעשית הכנה לביצוע מעשה אסור ברכב. אחרת, אין כל סיבה לשנות את סימני הזיהוי שלו. עובדה זו אינה מתיישבת גם עם הגרסה שנשמעה מפיו כאילו לא ידע כלל מה זומם האחר לעשות עד שהשניים הגיעו לזירת האירוע. ההכנה המתבטאת בשינוי סימני הזיהוי של הרכב מפריכה גרסה זו של הנאשם ומלמדת על תכנון מוקדם והערכות לקראת ביצוע מעשה העבירה. ודוק, לא מדובר במעשה שוד ספונטני שהתרחש עקב חולשה רגעית או פיתוי מזדמן, בו לא עמד העבריין, אלא מעשה מתוכנן שקדמה לו הערכות מיוחדת. יש בכך כדי להוסיף נדבך של חומרה למעשי הנאשם.

18. עיון בפסיקה, לרבות פסקי הדין שהונחו בפניי מטעם הצדדים, מלמד על קיומו של מנעד רחב של עונשים המוטלים בעבירות שוד, לפי נסיבותיו של כל מקרה וחומר. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 4125/14 **חרב נ' מדינת ישראל** (6.1.2015) שם נקבע:

"עבירת השוד היא עבירת אלימות הפוגעת לא רק בנפגעי העבירה עצמם אלא גם בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו, ובית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בעונשים ממשים ההולמים את החומרה הרבה הגלומה בה ואת הנזקים הנגרמים בעטייה... עם זאת, חשוב לזכור כי קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים אפוא בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומר. כך, לא זהה חומרתו של שוד המתבצע בצוותא באישון לילה לאחר תכנון מוקדם ותוך שימוש בנשק, לחומרתו של שוד המתבצע באופן ספונטני ובלתי מתוכנן על ידי היחיד".

19. המאשימה מצדה הצביעה על פסיקה המלמדת על המדיניות המחמירה בה נוקט בית המשפט ביחס לעבירות אלימות. כך למשל בע"פ 6885/04 **חן נ' מדינת ישראל** (10.2.2005), שם התייחס בית המשפט לתופעת האלימות הנפוצה בקרב החברה בישראל בקבעו:

"עם תופעה זו אין להשלים, וגם אם נדמה לעתים כי אמצעי ההרתעה שננקטו עד כה לא היה בהם כדי לצמצם את

מידותיה של האלימות, אסור שהדבר ירפה את ידיהם של הגורמים הפועלים לאכיפת החוק, ובתי המשפט בכללם. נהפוך הוא, נדמה כי הגיעה השעה להחמיר בענישתם של עבריינים בתחום זה, וטובה שעה אחת קודם".

בע"פ 1178/14 **מדינת ישראל נ' מיכלאשווילי** (23.6.2014) יוחסה לנאשם שם עבירה של קשירת קשר לפשע, שוד בנסיבות מחמירות, שינוי זהות של רכב ונהיגה ללא רישיון רכב תקף וללא תעודת ביטוח בת תוקף. מהעובדות שם עולה כי הנאשם ואחר הגיעו כשהם רכובים על אופנועים לחנות תכשיטים בעיר אשדוד במטרה לבצע שוד. אחד האופנועים היה בבעלות הנאשם והלה חיבר אליו לוחית רישוי גנובה. השותף אחז בידו אקדח צעצוע וכיוון אותו לעבר בעל החנות בעוד הנאשם החל לרוקן מגשי תכשיטים מארונות החנות לתוך שקית שהיתה ברשותו. זמן קצר לאחר מכן דחף המתלונן את ידו של השותף והחל להיאבק עמו ובמהלך אותו מאבק היכה השותף בראשו של המתלונן באמצעות אקדח צעצוע וגרם לפציעתו. כשניסו השניים לנוס על אופנועיהם מהחנות עם השלל, רצו לעברם המתלונן ועוברי אורח אשר הצליחו להפיל את הנאשם וריתקו אותו למקום עד להגעת המשטרה. בית המשפט המחוזי אשר הרשיע את הנאשם, גזר עליו, בין היתר, 40 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה התקבל ובית המשפט העליון החמיר את עונשו של הנאשם והעמיד את המאסר בפועל על 52 חודשים.

20. מנגד, קיימים גם פסקי דין מקלים בהרבה ובהם נגזרו עונשי מאסר לתקופות קצרות יותר. כך למשל בתיק פלילי (חי') 16975-04-15 **מדינת ישראל נ' כהנה** שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של ניסיון לביצוע שוד בנסיבות מחמירות. באותו מקרה מדובר היה בחבורה שהצטיידה בסכין וכיסויי פנים וקשרה קשר לביצוע שוד בסניף דואר בקרית מוצקין. הנאשם והאחר נכנסו לסניף הדואר כשהם מסווים את פניהם בפריטי לבוש בהם הצטיידו מבעוד מועד וביקשו מאחד הפקידים את הכסף כשהנאשם מנופף לעברו עם סכין בכוונה להפחידו. הפקיד סירב למסור את הכסף ובהמשך נסו הנאשם והאחר מהמקום מבלי שהשלימו את זממם. באותו מקרה הטיל בית המשפט על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים. בית המשפט ציין באותו עניין כי קבע את עונשו של הנאשם אגב שיקולים לקולא ובכללם גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות של הנאשם, תקופת מעצרו ונטילת האחריות על ידו.

21. הסנגור עתר, כאמור, לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה שלא תעלה על 12 חודשים. עיון בפסיקה מלמד כי מאסר לריצוי בעבודות שירות הוטל בעבירות כגון דא רק במקרים חריגים כאשר מדובר היה בנסיבות מקלות באופן מיוחד או בנאשמים קטינים. בענייננו, הנסיבות אינן קלות כלל ועיקר ולא ניתן לגזור גזרה שווה מאותם מקרים בהם הושת מאסר שירוצה בעבודות שירות. לצד זאת, אין מקום לגזור גזרה שווה ממקרים בהם נעשה שימוש באלימות קשה כלפי הקרבן, בייחוד שעה שמעשה האלימות בענייננו אינו מיוחס לנאשם במישרין.

22. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, לרבות המסוכנות הטמונה בה, העובדה שהנאשם והאחר פעלו בצוותא, אגב נקיטת פעולות הכנה לצורך השלמת המעשה הפלילי ותוך הצטיידות בכלים שנועדו לאפשר את מעשה

השוד, ובהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובפסיקה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש שההולם בענייננו, בגין האישום הראשון, נע בין 14 ל-40 חודשי מאסר בפועל.

23. האישום השני עניינו נהיגה בזמן פסילה. ראוי להתייחס אף לעבירה זו בחומרה שכן בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד, ומבטא זלזול בצווים של בית המשפט. יפים לעניין זה דברי בית המשפט ברע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל** (26.5.2005) שם נאמר:

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רשיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט".

24. נוכח נסיבות ביצוע העבירה, לרבות הערכים שנפגעו מביצועה ומדיניות הענישה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם עבירה זו בנסיבות המקרה דידן נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל לתקופה של כ- 6 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

25. בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ראיתי להביא בחשבון את הודייתו של הנאשם המגלמת בחובה נטילת אחריות מצדו על מעשיו. בהודייה זו היה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר אם כי עדותו של המתלונן נשמעה בטרם הוצג הסדר הטיעון.

מנגד ראיתי להביא בחשבון את העובדה כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות רכוש. חרף גילו הצעיר יחסית של הנאשם, הוא הספיק לצבור שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, בגין ריצה מאסרים בפועל, כפי העולה מהמרשם הפלילי מע/1.

26. סיכומי של דבר ועל יסוד מקבץ האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 1.1.17.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך 3 שנים כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון ויורשע בגינה.
- ד. פיצוי למתלונן בסך 6,000 ₪ שישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1.4.18 ובראשון לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי בצירוף תוספת פיגורים.
- ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או להוציא רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים ממועד שחרורו.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ח, 01 פברואר 2018, בנוכחות הצדדים.